

Klima-, energi- og bygningsminister Martin Lidegaard
Miljøminister Ida Auken
Skatteminister Holger K. Nielsen

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Klima-, Energi- og Bygningsudvalget
Miljøudvalget
Skatteudvalget

El-energien og dens fortræffeligheder udnyttes groft af magteliten.

I 1999 får daværende energiminister Svend Aukens vedtaget loven om liberalisering af det danske el-marked.

I begrundelsen står der højt og tydeligt, at formålet med loven er at gøre det billigere for de danske el-forbrugere at få el-energi.

En sådan begrundelse er et ganske enkeltstående og usædvanligt tilfælde i dansk lovgivning, og loven har da heller ikke udvirket, at løftet kunne overholdes.

Tvært imod kan det konstateres, at danske el-forbrugere efterhånden betaler verdens højeste priser for el-energi.

Vedlagte kurveblad er baseret på egne opgørelser for et parcelhus med varmepumpe.

Det fremgår med al tydelighed, hvordan udgiften for en el-forbruger bare stiger og stiger og med forøget stigningstakt.

Ligesom liberaliseringen i 1999 - med det flotte formål - ikke har ændret tendensen.

Siden 1977, hvor de første afgifter bliver pålagt, er forbrugerprisen steget med 562 %.

Den viser tillige, at stigningen ikke grunder sig i produktionsprisen, men derimod med afgifter i både stigende værdi og antal med mere eller mindre mærkelige og uigennemsigtige begrundelser.

Som energiprodukt er elektricitet en så anvendelig og efterspurgt energivare, at producenter og distributører kan opnå meget høje priser, hvis forsyningssikkerhed og levering er ok.

Nutidens el-forbrugere kræver energi til belysning, tekniske/elektroniske anlæg, højt komfortniveau m.m.

Villigt betaler de endog urimeligt høje priser, blot leverancen er tilstrækkelig og stabil.

Idealister, politikere og økonomiske magteliter styrer stort set produktion, distribution og prisfastsættelse. Med tilskud/overpriser udnyttes udvalgte VE-producenters villighed til størst mulig el-produktion med store beløb.

De dermed opståede høje omkostninger pålægges til betaling hos el-forbrugerne via afgifter med forskellige fantasirige benævnelser.

Det danske el-produktionsapparat og distributionsanlæg (kort fortalt) er udviklet og opbygget delvis på andelsbasis eller af kommercielle aktører og betalt af forbrugerne i løbet af et århundrede.

Uofficielt var devisen: Mange af de, der gennem årene har været med i opbygning og betalt opsparede produktions- og distributionsværdier for etablering og drift af el-sektorens er for længe døde og borte.

Nuværende forbrugere kan ikke præcist redegøre for deres ejerandele i sektorens værdier.

Derfor kunne aktiverne blot nationaliseres uden risiko for bevisligt erstatningsansvar fra tidligere eller nuværende forbrugere.

I årene omkring 2005 bliver el-forbrugernes aktiver nationaliseret.

Produktionsanlæggenes værdi bliver anslået til rundt regnet 65 milliarder kroner.

De formeldte ejere er delvis andelshavere, stats-, kommunal- eller selskaber.

De fysiske aktiver overføres til danske statsejede Dong, svenske Vattenfall, tyske E-on, el-selskaber eller andre, der mener sig berettiget til anpart i aktuelle aktiver.

Distributionsaktiver (værdi vel andre 65 mia. kr.) bliver overført til det statskonstruerede Energinet.dk, som har til huse i nybygget stort domicil ved Fredericia.

Diktatorisk styring foretrækkes åbenbart frem for demokratiske systemer.

Det kan næppe være andet end diktatorisk bestemt, at investorer i havmølleparken ved Anholt skal have produktionen betalt med 105,1 øre/kWh (når markedsprisen i området er positiv).

Vindmøller, solcelle- og biogasanlæg kan for deres produktion opnå omkring 140 øre/kWh, vindmøller med kapacitet op til 10 kW kan opnå 250 øre/kWh til sine ejere.

Det betales i en tid, hvor markedsprisen i første halvår af 2013 gennemsnitlig kun var på mellem 25 og 30 øre/kWh.

Det kan næppe være demokratisk besluttet, at udvalgte el-producenter skal have op til 250 øre/kWh for el, der i væsentligt omfang produceres når vinden blæser kraftigt.

Det sker ofte i tider, hvor forbruget af el er minimalt.

Dette falder ofte sammen med lave, nul eller negative markedspriser.

Således kan el, der er betalt med 250 øre/kWh blive solgt/bortskaffet mod betaling af 10 øre/kWh.

Tabet for landets øvrige el-forbrugere, som tvunget har betalt 250 øre/kWh også taber 10 øre/kWh ved salg/bortskaffelse af produktet.

De har ikke alene haft tab på de sammenlagte 260 øre/kWh.

De får også regningen for energitab, transportomkostninger m.m. for håndtering af nævnte energivare.

Og ikke nok med det.

Når produktionen bliver eksporteret, købes den af de udenlandske forbrugere til markedsprisen, hvorefter de danske forbrugere pålægges at betale tilskuddet i form af PSO-afgift.

At betale for en vare, man ikke får leveret, bliver i almindelig jura betegnet som bedrageri.

Vore beregninger viser, at det med en markedspris på 30 øre / kWh for de fem større i drift værende og to sandsynligt tilkommende havmølleparker drejer sig om et beløb på ca. 33 milliarder kr.

Se venligst vedlagte dokument.

Det kan næppe være i demokratiets ånd, når store milliardbeløb tvunget overføres fra landets el-forbrugere til udvalgte el-producenter, ligegyldigt hvor grønne, de så end er.

Frie Elforbrugere vil gerne vide:

Er det bevidst, at politiske og økonomiske magteliter på diktatorisk vis overtrumfer danske demokratiske systemer til økonomisk fordel for udvalgte VE-producenter ?

Med venlig hilsen

Frie Elforbrugere

28.10.2013 v / formand
H.C.Schjerning
Kærparken 1, 9800 Hjørring
98 92 93 50
mail: schjerning@stofanet.dk

v / næstformand
Niels Gundersen
Sallingvej 47, 9500 Hobro
98 52 01 60
mail: niels.gundersen@me.com